

РЕШЕНИЕ

№ 5116

гр. София, 26.09.2012 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 3 състав, в публично заседание на 26.06.2012 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Ива Кечева

при участието на секретаря М. Велева, като разгледа дело номер **1797** по описа за **2011** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 156 и сл. от Данъчно - осигурителния процесуален кодекс (ДОПК).

Образувано е по жалба на [фирма], представлявано от И. Н. П. срещу ревизионен акт № [ЕГН] от 11.11.2010 г., издаден от В. Б. Л. на длъжност главен инспектор по приходите в ТД на НАП С. в частта, в която е потвърден и изменен с решение № 92 от 17.01.2011 г. на директора на дирекция „Обжалване и управление на изпълнението” – [населено място] при ЦУ на НАП.

Жалбоподателят и процесуалният му представител адв. Л. излагат доводи за незаконосъобразност на оспорения РА, като издаден при съществени процесуални нарушения и в нарушение на материалния закон. Твърдят, че необосновано и при липсата на задълбочена преценка на доказателствата, събрани в хода на ревизията, органите по приходите формират извод за липса на предпоставки за признаване на правото на приспадане на данъчен кредит по фактурите с издател [фирма], [фирма], [фирма], [фирма], [фирма]. Считат, че в ревизионния акт липсват констатации относно данъчна неизрядност на едноличния търговец. Иска се отмяната на РА в обжалваната му част и се претендират направените разноски.

Ответната страна – директорът на дирекция „ОУИ” – [населено място] при ЦУ на НАП, представлявана от юрк. Г. изразява становище за неоснователност на жалбата и за законосъобразност на обжалвания РА. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Административен съд София град, I отделение, III състав, като извърши преценка на

доводите в жалбата, намира за установено следното от фактическа страна:

Ревизията е по реда на чл.155, ал. 4 от ДОПК и е в изпълнение на решение № 599 от 28.04.2010 г. на директора на дирекция „ОУИ” – [населено място], с което е отменен РА № [ЕГН] от 26.11.2009 г. в частта на установени задължения по ЗДДС за горепосочените периоди и преписката е върната за извършване на нова ревизия при спазване на дадените указания.

Въз основа на заповед за възлагане на ревизия (ЗВР) № 1003664 от 05.05.2010 г., издадена от В. С. М. на длъжност началник сектор „Ревизии” в дирекция „Контрол” при ТД на НАП С., е възложена ревизия на И. Н. П. в качеството на [фирма] за определяне на задълженията по ЗДДС за периода от 01.01.2007 г. – 31.01.2008 г., от 01.03.2008 г. до 31.07.2008 г. и от 01.12.2008 г. до 30.04.2009 г. ЗВР е връчена на И. П. на 26.05.2010 г.

Със ЗВР № 1007259 от 26.08.2010 г. е изменена ЗВР № 1003664 от 05.05.2010 г., като срокът на ревизията е продължен до 26.09.2010 г. Процесната ЗВР е връчена на упълномощено лице на 02.09.2010 г.

Изготвен е ревизионен доклад № 1007259 от 11.10.2010г., който е надлежно връчен на упълномощено лице на 14.10.2010 г.

Подадено е възражение по реда на чл. 117, ал. 5 от ДОПК срещу ревизионния доклад с вх. № 34-00-648 от 28.10.2010 г.

Ревизионното производство приключва с ревизионен акт № [ЕГН] от 11.11.2010 г., издаден от В. Б. Л. на длъжност главен инспектор по приходите в ТД на НАП С., упълномощен със ЗОКО № К 1007259 от 15.10.2010 г. от органа, възложил ревизията. С РА е определен резултат за ревизирания период ДДС за довносяне в размер на 21 182,00 лева и лихви за просрочие в размер на 7 212, 13 лева.

С ревизионния акт, на основание чл. 70, ал. 5 от ЗДДС, е отказано правото на приспадане на данъчен кредит по фактури на доставчиците по данъчни периоди, както следва:

1. в общ размер на 12 042,00 лева по фактури № 1 от 31.01.2007 г., № 28.02.2007 г., № 5 от 30.03.2007 г., № 11 от 26.04.2007 г., № 16 от 31.05.2007 г., № 24 от 29.06.2007 г., № 29 от 31.07.2007 г., № 35 от 27.08.2007 г., № 36 от 29.08.2007 г., № 39 от 27.09.2007 г., № 40 от 28.09.2007 г., № 51 от 31.10.2007 г., № 54 от 30.11.2007 г., № 58 от 20.12.2007 г., № 60 от 27.12.2007 г., № 61 от 28.12.2007 г., № 66 от 29.01.2008 г., № 72 от 31.01.2008 г., № 74 от 22.02.2008 г., издадени от [фирма], всичките с предмет „СМР”;

2. в общ размер на 990,00 лева по фактура №97 от 30.06.2008 г., издадена от [фирма];

3. в общ размер на 2070,00 лева по фактури № 1481 от 31.03.2008 г., № 1496 от 29.04.2008 г. и № 1497 от 30.04.2008 г., издадени от [фирма], с предмет „СМР”;

4. в общ размер на 2500,00 лева по фактури № 36 от 27.02.2009 г., № 40 от 31.03.2009 г., № 43 от 28.04.2009 и № 45 от 30.04.2009 г., издадени от [фирма], с предмет „СМР по договор”;

5. в общ размер на 3 580,00 лева по фактури № 167 от 30.05.2008 г., № 357 от 07.07.2008 г., № 1372 от 22.12.2008 г., № 1374 от 23.12.2008 г. и № 1436 от 30.01.2009 г., издадени от [фирма], с предмет „СМР”.

Органите по приходите са приели, че с оглед събраните в хода на ревизията доказателства не може да се установи по категоричен начин изпълнението на условията по чл. 9 и чл. 25 от ЗДДС – не е установено наличието на реално осъществена облагаема доставка, като задължително условие за възникване на

правото на приспадане на данъчен кредит на основание чл. 68, ал. 1, т. 1 от ЗДДС във връзка с чл. 9 от ЗДДС. Във връзка с представените в хода на ревизията от задълженото лице 5 бр. договори с подизпълнителите [фирма], [фирма], [фирма], [фирма] и [фирма], ревизиращият екип е посочил, че тези договори за извършване на инженерингови услуги не са били представени в хода на предходното ревизионно производство, независимо че са били надлежно изискани по реда на ДОПК. Поради това е прието, че тези договори не са съществували в търговската и счетоводна документация, нито на ревизираното лице, нито на неговите доставчици.

В РД е посочено, че във всички представени договори, сключени от ревизираното лице като възложител с изброените доставчици, съгласно раздел 3, т. 3.2.2. „В.“ се задължава да достави франко обекта необходимите кабели, материали, консумативи и съответната апаратура и устройства. До приключване на ревизията нито ревизираното лице, нито проверяваните доставчици са представили доказателства за приемане и предаване на материали и консумативи, независимо че са им многократно изисквани. Не са представени доказателства за предаване и приемане на апаратура и устройства. Прието е, че приемането и предаването на материали, консумативи, апаратура и устройства не се доказва и от представените копия на пътни книжки, в които не е отразен маршрута, по който се е движил автомобила. Органите по приходите са констатирали, че в нито един от представените договори не е конкретизиран обектът, цената на услугата и вида СМР, което е пречило ревизиращия екип да извърши съпоставка, дали договорените и фактурирани от подизпълнителите услуги са реално извършени и имат ли те връзка с последващите доставки на [фирма]. Посочено е, че не са представени доказателства относно: количествата и вида на вложените материали в съответните строителни обекти /такава информация не се съдържа в приемо-предавателните протоколи, в счетоводните регистри на ревизираното лице и в справката за стоковия поток/; за предоставяне на материалите от [фирма] на подизпълнителите; за транспортирането на материалите до съответните обекти; не са посочени обектите, в които са извършвани фактурираните услуги, тяхното местонахождение /пълен и точен адрес/. С процесния РА е прието, че фактурите, издадени от доставчиците и приемо-предавателните протоколи не дават информация за местонахождението на строителните обекти, което поставя под съмнение реалното им съществуване.

Ревизионният акт е връчен на пълномощник на ревизираното лице на 22.11.2010 г., като жалбата до директора на дирекция „ОУИ“ – [населено място] е подадена чрез ТД на НАП С. град с вх. 34-00-725 от 03.12.2010 г.

В срока за произнасяне по чл.155, ал. 1 от ДОПК решаващият орган е постановил решение № 92 от 17.01.2011 г., с което е изменен РА № [ЕГН] от 11.11.2010 г. в частта на установените лихви за данъчни периоди 01.01.2007 г. до 31.01.2008 г., от 01.03.2008 г. до 31.07.2008 г. и от 01.12.2008 г. до 30.04.2009 г., като установената лихва за ревизираните периоди в размер на 7 212,13 лева е определена на 5 226,80 лева и е потвърден РА в частта на определените задължения по ЗДДС за данъчни периоди от 01.01.2007 г. до 31.01.2008 г., от 01.03.2008 г. до 31.07.2008 г. и от 01.12.2008 г. до 30.04.2009 г.

По делото са приети писмените доказателства, представени с административната преписка.

По искане на оспорващия е допусната съдебно-счетоводна експертиза, заключението по която, изготвено от вещото лице В. Т. е прието по делото и се кредитира от съда,

като обективно и компетентно изготвено и неоспорено от страните.

Въз основа на така установената фактическа обстановка съдът направи следните правни изводи:

Видно от данните по делото решение № 92 от 17.11.2011 г. на директора на дирекция „ОУИ” - [населено място] е връчено на ревизирия субект на 20.01.2011 г., жалбата срещу ревизионния акт е подадена чрез дирекция „ОУИ” – [населено място] при ЦУ на НАП с вх. № 53-02-29 от 02.02.2011 г. Следователно, жалбата е подадена в срок и същата е процесуално допустима. Разгледана по същество е неоснователна.

Съгласно чл. 160, ал. 2 от ДОПК съдът преценява законосъобразността и обосноваността на ревизионния акт, като преценява дали е издаден от компетентен орган и в съответната форма, спазени ли са процесуалните и материалноправните разпоредби по издаването му.

Ревизионният акт в частта, изменен и потвърден с решение № 92 от 17.01.2011 г. на директора на дирекция „ОУИ” – [населено място] при ЦУ на НАП е издаден от орган по приходите, разполагащ с материална компетентност. Съгласно чл. 118, ал. 2 от ДОПК ревизионният акт се издава от органите по приходите, посочени в чл. 7, ал. 1, т. 4 от Закона за Националната агенция по приходите. В случая видно от заповед за определяне на компетентен орган № К 1007259 от 15.10.2010 г. на основание чл. 119, ал. 2 от ДОПК е определена В. Б. Л. на длъжност главен инспектор по приходите в ТД на НАП – С. град. Процесната ЗОКО е издадена от В. С. М., заемаща длъжност началник сектор „Ревизии” в дирекция „Контрол” на ТД на НАП С. град, която е оправомощена да издава заповеди за възлагане на ревизии и заповеди за определяне на компетентен орган съгласно заповед № РД – 01-6 от 04.01.2010 г. на директора на ТД на НАП С. град. Ревизионният акт, предмет на оспорване в настоящото производство е издаден от В. Б. Л. на длъжност главен инспектор по приходите в ТД на НАП С. град. При наличието на така описаните доказателства се обосновава изводът, че ревизионният акт е издаден от орган, разполагащ с материална компетентност. В тази връзка неоснователно е твърдението на жалбоподателя за липса на компетентност на органа, възложил ревизията, както и на органа, издал оспорения РА. Спазени са императивните разпоредби на чл.112, ал. 2, т. 1, чл.113 и чл. 119, ал. 2 от ДОПК.

При издаването на обжалвания ревизионен акт не са допуснати съществени процесуални нарушения. Процесните ЗВР са надлежно връчени на ревизирия субект. Ревизионният доклад е надлежно мотивиран и същият представлява неразделна част от оспорения ревизионен акт съгласно чл. 120, ал. 2 от ДОПК. В ревизионния акт са обсъдени възраженията на ревизираното лице срещу ревизионния доклад и са потвърдени констатациите на ревизиращия екип.

Във връзка с материалната законосъобразност на ревизионния акт съдът намира следното:

1. С РА е отказано право на данъчен кредит по фактури № 1 от 31.01.2007 г., № 2 от 28.02.2007 г., № 5 от 30.03.2007 г., № 11 от 26.04.2007 г., № 16 от 31.05.2007 г., № 24 от 29.06.2007 г., № 29 от 31.07.2007 г., № 35 от 27.08.2007 г., № 36 от 29.08.2007 г., № 39 от 27.09.2007 г., № 40 от 28.09.2007 г., № 51 от 31.10.2007 г., № 54 от 30.11.2007 г., № 58 от 20.12.2007 г., № 60 от 27.12.2007 г., № 61 от 28.12.2007 г., № 66 от 29.01.2008 г., № 72 от 31.01.2008 г., № 74 от 22.02.2008 г., издадени от [фирма], всичките с предмет „СМР”.

Установява се, че в хода на процесната ревизия от [фирма] е представен договор за

инженерингова услуга № 001/12.05.2003 г., сключен между едноличния търговец, в качеството му на „Възложител" и [фирма], в качеството му на „Изпълнител", съгласно, който последният се е задължил периодично да извършва инженерингови услуги по изграждане на някои видове инсталации и монтаж на съоръженията в обектите. Договорено е видовете работи да се приемат с приемно-предавателни протоколи. В раздел 3, т. 3.2.2. от договора е предвидено, че задължение на Възложителя е да достави франко обекта, необходимите кабели, материали, консумативи и апаратура. Представени са от оспорващия и процесните фактури, с приложени протоколи за заплащане на натурални видове СМР и приемно-предавателни протоколи. Както в приемно-предавателните протоколи, а също и в протоколите за заплащане на натурални видове СМР не са посочени обектите, на които са извършени СМР. Не са ангажирани доказателства за количеството и вида на вложените материали, за предаването им от възложителя на изпълнителя, както и за това, че е разполагал с такъв вид и количества материали. В хода на ревизионното производство е представена справка за предоставените услуги на клиенти на [фирма] от подизпълнителите [фирма], [фирма], [фирма], [фирма] и [фирма] (л. 261 – л. 269 от делото). Не са ангажирани обаче каквито и да е доказателства за реалното изпълнение на тези услуги на клиенти на едноличния търговец – не са представени първични счетоводни документи, приемно-предавателни протоколи, конкретните данни за обектите.

Изготвено е ИПДПОЗЛ № 06-53-06-1453/17.09.2010 г. до доставчика [фирма]. Извършени са две посещения на адреса за кореспонденция на дружеството и са съставени протоколи с № 1045204/17.09.2010 г. и № 1046103/27.09.2010 г. Поради неоткриване на представител на дружеството, ИПДПОЗЛ е връчено по реда на чл. 32 от ДОПК, като в предоставеният срок изисканите документи не са представени. В хода на предходната ревизия е изготвено ИИНП № 2205-903666-5/22.06.09 г.и ИПДПОЗЛ № 05-53-06-953/23.06.09 г. до [фирма], което е връчено по реда на чл. 32 от ДОПК, а изисканите доказателства не са представени.

2. С РА е отказано право на данъчен кредит в размер на 990,00 лева по фактура № 97 от 30.06.2008 г., издадена от [фирма], с предмет „плащане за извършено СМР”.

Установява се, че в хода на процесната ревизия от оспорващия е представен договор за инженерингова услуга № 004/09.06.2008 г., сключен между [фирма], в качеството му на възложител и [фирма], в качеството му на изпълнител, съгласно, който последният се е задължил периодично да извършва инженерингови услуги по изграждане на някои видове инсталации и монтаж на съоръженията в обектите. Договорено е видовете работи да се приемат с приемно-предавателни протоколи. В раздел 3, т. 3.2.2. от договора е предвидено задължение на Възложителя да достави франко обекта, необходимите кабели, материали, консумативи и апаратура.

Представена е от оспорващия процесната фактура, с приложен приемно-предавателен протокол, в който са посочени крайните клиенти получатели на доставката. Както в приложения договор, така и във фактурата не са описани конкретните видове дейности, които е следвало да бъдат извършени от доставчика в изпълнение на услугата, за да се съпоставят с описаните в приемно-предавателния протокол дейности, както и не са посочени обектите, на които са извършени СМР.

На основание чл. 45, ал. 2 от ДОПК в хода на ревизията до ТД на НАП [населено място] офис „М." е изпратено ИИНП № 2200-3-1007259-1/14.09.2010 г. за [фирма]. В отговор на искането е получен протокол за извършена насрещна проверка, съгласно

който изготвеното ИПДПОЗЛ до дружеството е връчено по реда на чл. 32 от ДОПК, а изисканите документи не са представени в законоустановения срок.

В хода на предходната ревизия е изпратено е ИИНП №2205-903666-3/22.06.09г. до ТД на НАП –гр. М. за „Г. 2008"ЕСЮД. Получен е протокол № 2205- 903666-3/10.08.09 г., съгласно който изготвеното ИПДПОЗЛ № 98-00-1520/03.07.09 г.е връчено по реда на чл. 32 от ДОПК, а изисканите доказателства не са представени от дружеството.

3. Отказано е право на данъчен кредит в общ размер на 2 070,00 лева по фактури № 1481 от 31.03.2008 г., № 1496 от 29.04.2008 г. и № 1497 от 30.04.2008 г., издадени от [фирма], с предмет „СМР”.

В хода на процесната ревизия от [фирма] е представен договор за инженерингова услуга № 002/11.03.2008 г., сключен между едноличния търговец, в качеството му на „Възложител" и [фирма], в качеството му на „Изпълнител". Съгласно този договор изпълнителят се е задължил периодично да извършва инженерингови услуги по изграждане на някои видове инсталации и монтаж на съоръженията в обектите. Договорено е видовете работи да се приемат с приемо- предавателни протоколи. В раздел 3 т. 3.2.2. от договора е предвидено, че задължение на Възложителя е да достави франко обекта, необходимите кабели, материали, консумативи и апаратура.

Представени са от оспорващия процесните фактури, към всяка, от които е приложен протокол за заплащане на натурални видове СМР и приемно-предавателен протокол. Както в приемно-предавателните протоколи, а също и в протоколите за заплащане на натурални видове СМР не са посочени обектите, на които са извършени СМР. Не са представени доказателства и за вложените материали, както и за предаването им от оспорващия на доставчика.

В хода ревизията е изготвено ИПДПОЗЛ № 06-53-06-1456/17.09.2010 г. до [фирма], което е връчено на дружеството по реда на чл. 32 от ДОПК. В предоставения срок не са представени изисканите документи по доставките.

При предходната ревизия е изготвено ИПДПОЗЛ № 05-53-06- 954/23.06.09 г., връчено на 08.07.09 г. на управителя на дружеството. В отговор са представени заверени копия от процесните фактури, СД по ЗДДС за съответните периоди, оборотна ведомост за периода от 01.03.08г.-31.03.08 г. и 01.04.08 г. до 30.04.08 г., състояние на с/ка 501 за периода от 01.03.08 г. до 30.04.08 г. в кореспонденция със с/ка 411/ [фирма] и др. Установява се, че не са били представени договора за инженерингова услуга № 002/11.03.2008 г., както и приемно-предавателни протоколи, и протоколите за заплащане на натурални видове СМР.

4. С РА е отказано право на данъчен кредит в общ размер на 2 500,00 лева по фактури № 36 от 27.02.2009 г., № 40 от 31.03.2009 г., № 43 от 28.04.2009 и № 45 от 30.04.2009 г., издадени от [фирма], с предмет „СМР по договор”.

Представен е в хода на ревизията договор за инженерингова услуга № 005/05.02.2009 г., сключен между [фирма], в качеството му на възложител и [фирма], в качеството му на изпълнител, който е приел периодично да извършва инженерингови услуги по изграждане на някои видове инсталации и монтаж на съоръженията в обектите. Договорено е видовете работи да се приемат с приемо- предавателни протоколи. В раздел 3 т. 3.2.2. от договора е предвидено задължение на Възложителя е да достави франко обекта, необходимите кабели, материали, консумативи и апаратура. Представени са

заверени копия от процесните фактури, към които са приложени приемно-предавателни протоколи за извършените натурални видове СМР. В представените доказателства не са посочени обектите, в които са извършени монтажните дейности. Не са ангажирани доказателства за видовете и количествата на вложените материали, за предаването им от възложителя на изпълнителя, както и за това, че оспорващият е разполагал с тези материали към датата на извършване на доставките.

Изготвено е ИДПОЗЛ № 06-53-06-1453/17.09.2010 г. до [фирма], което е връчено на дружеството по реда на чл. 32 ДОПК. В законоустановения срок изисканите доказателства не са представени.

В хода на предходната ревизия е изготвено ИИНП № 2205-903666-2/22.06.09 г. и ИПДПОЗЛ № 05-53-06-952/23.06.09 г. до [фирма]. На 07.08.09 г. с вх. № 05-53-06-952/07.08.09 г. в деловодството на офис "С." са представени следните документи, във връзка с извършваната насрещна проверка: -оборотни ведомости по месеци за 02.03. и 04.2009г.; - хронология на с/ка 4532 за данъчен период 01.02.09 г. - 28.02.09 г., 01.03.09 г. - 31.03.09 г., 01.04.09 г.-30.04.09 г.; - заверени копия от фактури №36/27.02.09 г., № 40/31.03.09 г., № 43/28.04.09 г., и № 45/30.04.09 г.; - протоколи обр.19 за м. 02 г., 03г. и 04.09г.

Установява се разлика между видовете представени от жалбоподателя доказателства във връзка с доставката – приемно-предавателни протоколи за приемане на натурални видове СМР и договор за услуга, и тези представени от [фирма], в хода на предходната ревизия – актове обр. 19 за извършените СМР към 30.03.2009 г. и към 28.02.2009 г., и 2 бр. протоколи за заплащане на натурални видове СМР към април 2009 г. Доставчикът не е представил договор № 005/05.02.2009 г., който е представен в хода на настоящата ревизия от [фирма].

5. С РА е отказано право на данъчен кредит в общ размер на 3 580,00 лева по фактури № 167 от 30.05.2008 г., № 357 от 07.07.2008 г., № 1372 от 22.12.2008 г., № 1374 от 23.12.2008 г. и № 1436 от 30.01.2009 г., издадени от [фирма], с предмет „СМР”.

Представен е в хода на ревизията договор за инженерингова услуга № 003/14.05.2008 г., сключен между [фирма], в качеството му на възложител и [фирма], в качеството му на изпълнител, който е приел периодично да извършва инженерингови услуги по изграждане на някои видове инсталации и монтаж на съоръженията в обектите. Договорено е видовете работи да се приемат с приемно- предавателни протоколи. В раздел 3 т. 3.2.2. от договора е предвидено задължение на Възложителя е да достави франко обекта, необходимите кабели, материали, консумативи и апаратура. Представени са заверени копия от процесните фактури, към които са приложени приемно-предавателни протоколи за извършените натурални видове СМР. В представените доказателства не са посочени обектите, в които са извършени СМР. Не са ангажирани доказателства за видовете и количествата на вложените материали, за предаването им от възложителя на изпълнителя, както и за това, че оспорващият е разполагал с тези материали към датата на извършване на доставките.

На основание чл. 45, ал. 2 от ДОПК в хода на ревизията до ТД на НАП [населено място] офис „М." е изпратено ИИНП № 2200-3-1007259-2/14.09.2010

г. за [фирма]. В полученият ПИНП № 2200-3-1007259-1/25.10.2010 г. е посочено, че ИПДПОЗЛ е връчено на дружеството по реда на чл. 32 от ДОПК. В законоустановения срок дружеството не е представило изисканите документи.

В хода на предходната ревизия е изпратено е ИИНП № 2205-903666-4/22.06.09 г. до ТД- [населено място] за [фирма]. Получен е протокол № 2205-903666-4/20.07.09 г., съгласно, който е изготвено ИПДПОЗЛ № 95-00-382/01.07.09 г., връчено на управителя на [фирма]. Част от изисканите документи са представени, а именно: фактури № 167/30.05.08 г., № 357/07.07.08 г., № 1372/22.12.08г., № 1374/23.12.08 г. и № 1436/30.01.09г., хронология на с/ка 4532, състояние на с/ка 4532 /кредит/, състояние на с/ка 501/дебит/, състояние на с/ка 703 /кредит/, СД и протоколи за приемане на декларации и дневници по ЗДДС и оборотна ведомост, доказателства за плащане по касов път - фискални бонове; протоколи и Акт обр.19.

Установява се, че в хода на предходната ревизия доставчикът и оспорващият са представили за доказване изпълнението на процесните доставки документи, които се различават от представените доказателства от оспорващия в хода на настоящата ревизия. Докато при предходната ревизия и от двете дружества към фактурите са представени протоколи за заплащане на натурални видове СМР и акт обр. 19, то в хода на настоящата ревизия са представени от жалбоподателя приемно-предавателни протоколи за приемане на натурални видове СМР, които явно не са били изготвени към датата на извършване на доставките, предвид непредставянето им в първото ревизионно производство. Договорът за услуга, сключен със [фирма] е представен от оспорващия едва в хода на настоящата ревизия.

Въз основа на така събраните в хода на ревизията доказателства органите по приходите обосновано достигат до извода за недоказано реалното осъществяване на процесните доставки по смисъла на чл. 9 от ЗДДС и на основание чл. 69, ал. 1, т. 1 вр. чл. 70, ал. 5 от ЗДДС правилно е отказано правото на приспадане на данъчен кредит на получателя по фактурите, издадени от [фирма], [фирма], [фирма], [фирма] и [фирма].

Правото на данъчен кредит възниква и се упражнява по общите правила на чл. 68 и чл. 69 от ЗДДС, при ограниченията на чл. 70 и при условията на чл. 71 от ЗДДС. Съгласно чл. 68, ал. 1, т. 1 от ЗДДС данъчен кредит е сумата на данъка, която регистрирано лице има право да приспадне от данъчните си задължения по този закон за получените от него услуги по облагаеми доставки. Следователно, основната и водеща предпоставка за упражняването на правото на приспадане на данъчен кредит е наличието на действително получени от регистрираното лице услуга по облагаеми доставки. Наличието на издадена фактура заедно с доказателства за плащането на ДО и ДДС по фактурата не може да обоснове извода за реалното осъществяване на доставката, а трябва да са налице и други доказателства, насочени към установяване на тази задължителна предпоставка.

Установява се, че договорите, сключени между оспорващия и доставчиците, в които е договорено извършването на процесните доставки, не са представени в хода на първоначалната ревизия заедно с останалите документи,

представени от жалбоподателя и от доставчиците. Поради това, обоснован се явява изводът на ревизиращия орган, възприет и от ответника, че тези доказателства са изготвени специално с оглед констатациите в РА № [ЕГН] от 26.11.2009 г., отменен с решение № 599 от 28.04.2010 г. на директора на дирекция „ОУИ” – [населено място]. Не може да се приеме, че тези договори са съществували в хода на първоначалната ревизия и не са били представени от нито един от доставчиците, нито от ревизираното лице. Същевременно, всички договори за инженерингова услуга са напълно идентични като съдържание и клаузи, въпреки че са сключвани в различни периоди от време, така например договорът, сключен с [фирма] е от 12.05.2003 г., а този сключен с [фирма] е от 09.06.2008 г.

Съдът констатира наличието на редица разминавания между представените от оспорващия и доставчиците доказателства в хода на първоначалната ревизия и тези представени по време на процесното ревизионно производство, което означава, че тези документи не отразяват обективно съществуващи обстоятелства към датите на извършване на доставките. След като при втората (процесната) ревизия се представят нови и различни доказателства от вече представените в първата ревизия, то обоснован се явява изводът, че последващо представените документи са допълнително съставени с оглед нововъзложеното производство.

В процесния случай не се установява наличието на доказателства за кадрова, материална и техническа обезпеченост на всеки един от доставчиците във връзка с възложените им от ревизираното лице услуги. Както в хода на ревизията, така и в настоящото съдебно производство не са представени доказателства за предаване от възложителя на доставчиците материали, необходими за изпълнение на услугите, както и за обстоятелството, че оспорващият е разполагал към датата на процесните доставки със съответния вид и количество от тези материали. Договорените услуги между жалбоподателя и преките доставчици не са конкретизирани нито в представените договори, нито в отделни приложения и/или анекси. Поради това, в настоящото производство останаха неизяснени какви са конкретните видове СМР, които са възложени на доставчиците, как е ставало възлагането и изпълнени ли са точно именно договорените работи.

От доставчиците не са представени доказателства за наличие на реално осъществени разходи с цел изпълнение на фактурираните услуги, както и доказателства за тяхното осчетоводяване. Представени са единични счетоводни сметки с частични записвания, без да са представени документите, въз основа на които са извършени счетоводните операции, за да се прецени дали намират отражение в отчета за приходите и разходите за съответната година. Доставчиците не са намерени на адресите за кореспонденция, поради което не е извършена проверка от органите по приходите, свързана с установяване на редовно водено счетоводство съгласно изискванията на Закона за счетоводството и съответно за счетоводно отразяване на процесните доставки.

Следователно, след съвкупна преценка на събраните в хода на ревизията доказателства се обосновава изводът за законосъобразност на оспорения ревизионен акт. Липсата на доказателства, насочени към установяване по

категоричен начин на реалното осъществяване на доставките по процесните фактури с издател [фирма], [фирма], [фирма], [фирма] и [фирма] води до заключението за наличие на материално-правното основание по чл. 70, ал. 5 от ЗДДС за отказ за признаване на правото на приспадане на данъчен кредит на получателя. Неправомерно начисляване на данъка е налице, когато не е извършена доставка по смисъла на чл. 6 и/или чл. 9 от ЗДДС, или липсва доставка на стоки или услуги (чл. 10, ал. 1 от ЗДДС) или данък с оглед вида на доставката не се дължи. В процесния случай към датата на издаване на фактурите не се доказва осъществяването на облагаеми доставки, поради което законосъобразно е прието от органите по приходите, че процесните фактури са издадени без основание и данъкът е начислен неправомерно.

По тези съображения жалбата на [фирма] срещу ревизионен акт № [ЕГН] от 11.11.2010 г., издаден от орган по приходите в ТД на НАП С. следва да се отхвърли като неоснователна.

С оглед заявеното от ответника искане и на основание чл. 161, ал. 1 ДОПК, жалбоподателят следва да бъде осъден да заплати на директора на дирекция „ОУИ“ юрисконсултско възнаграждение в размер на 1 017,88 лв., съгласно чл. 7, ал. 2, т. 4 вр. чл. 8 от Наредба № 1 за минималните размери на адвокатските възнаграждения.

Водим от горното и на основание чл. 160, ал. 1 от ДОПК, Административен съд София град, I отделение, III състав

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на [фирма], представлявано от И. Н. П. срещу ревизионен акт № [ЕГН] от 11.11.2010 г., издаден от В. Б. Л. на длъжност главен инспектор по приходите в ТД на НАП С. в частта, в която е потвърден и изменен с решение № 92 от 17.01.2011 г. на директора на дирекция „Обжалване и управление на изпълнението“ – [населено място] при ЦУ на НАП.

ОСЪЖДА [фирма], ЕИК[ЕИК], да заплати на ответника - директора на дирекция „Обжалване и управление на изпълнението“ – [населено място] юрисконсултско възнаграждение, в размер на 1 017,88 лева (хиляда и седемнадесет лева 0,88 ст.).

Решението подлежи на касационно обжалване пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от съобщението на страните, че е изготвено и получаването на препис от съдебния акт.

СЪДИЯ: